

Met de rug naar de straat

Sommige projecten weten zich op een heel bijzondere manier aan te passen aan bepaalde omstandigheden. Deze woning van architect Roland Decorte moest een middenweg vinden tussen een noodzakelijke bescherming tegen een opdringerige omgeving en een al even onmisbare openheid naar buiten.

Deze tegenstrijdige eisen werden door de architect op een uiterst expressieve manier tot een logisch geheel samengebracht. Een mooi staaltje vakmanschap.

Het woord aan de architect

Het bouwperceel ligt in een kleine verkaveling tussen twee evenwijdige straten ingeklemd. Het probleem van de privacy in een bebouwde kom kwam hiermee onmiddellijk aan de orde. De reactie lag noodzakelijk in een bewuste afsluiting van de woning van de buitenwereld. Dit betekende massieve blinde muren aan de kant van de straat.

In scherp contrast met deze gesloten straatkant bood de gevel op de tuin interessante openingsmo-

gelijkheden. Hier kozen we daarom voor een glaspui waarin 10 m' beglazing werd verwerkt.

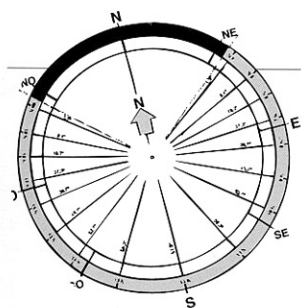
De organisatie op plan moest een verband scheppen tussen deze beide uitersten.

We kozen voor een centrale gang waarop alle functies uitkomen.

Een open ruimte aan de kant van de tuin laat zitka-

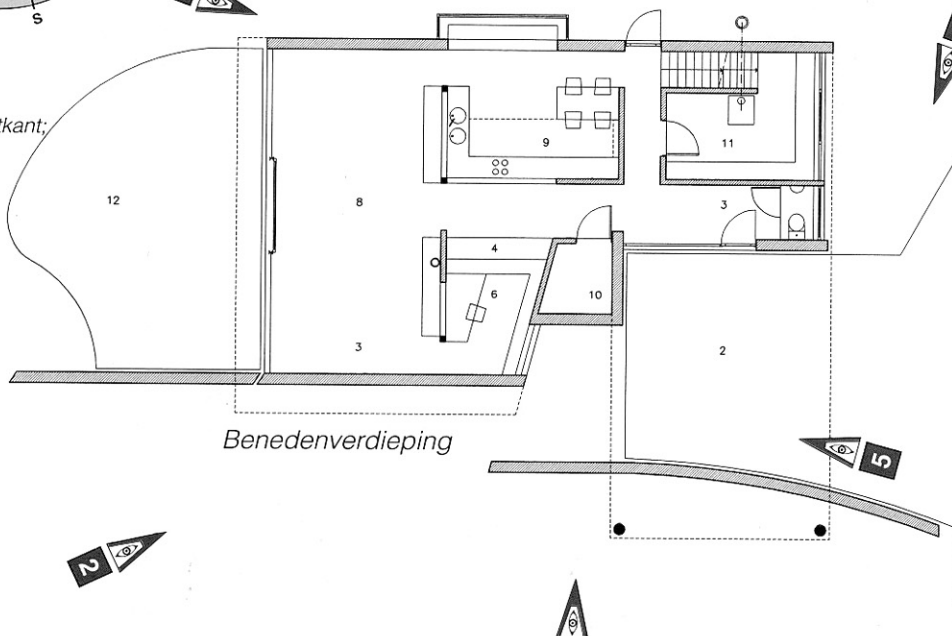
mer, eethoek, keuken... vrij en soepel in elkaar doorlopen. Dit alles sloot aan bij de wensen van de bouwheer, die de woonfuncties wilde onderbrengen in een zo klein mogelijk volume. Omwille van energiebesparingen zouden de functies niet groter worden dan nodig en zouden ze zo gunstig mogelijk moeten worden georiënteerd.

Beneden :

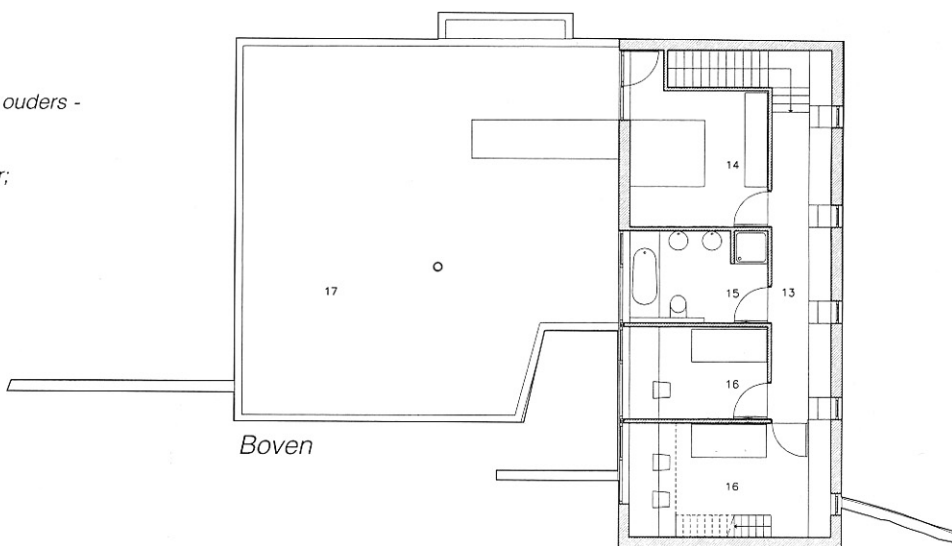
1. Ingang straatkant;
2. Carport;
3. Hal;
4. Vestiaire;
5. wc;
6. Werkkamer;
8. Woonkamer;
9. Keuken;
10. Bijkeuken;
12. Terras.

Benedenverdieping

Boven :

13. Nachthal;
14. Slaapkamer ouders - dressing;
15. Badkamer;
16. Kinderkamer;
17. Dakterras.

Boven

Zo kreeg de benedenverdieping alle ruimte die nodig was voor een prettig leefklimaat en werd de bovenverdieping beperkt tot een strikt minimum. De rest werd hier benut voor een dakterras.

De keuze van het boogvormige dak werd gemotiveerd door de wens het volume onder de kap maximaal te kunnen benutten en de slaaphoek in de kamers op niveau te plaatsen, zodat de ruimte eronder nuttig kon worden gebruikt.

Redactioneel commentaar

In de plattegrond zijn de bedoelingen van de architect duidelijk terug te vinden. Twee evenwijdige gesloten muren beschermen de woning tegen het rechtstreekse contact met de beide straten. Een van de muren verwijst in een boogvormige beweging naar de ingang en de toegang tot de carport. Binnen deze muren krijgt de binnenhuisorganisatie

alle vrijheid om nieuwe contacten te creëren tussen binnen en buiten. Dit gebeurt door de vensters te plaatsen in beschermde zones, zodat ze niet rechtstreeks openstaan op de straat.

De gevelarchitectuur bestaat uit een aantal verticale vlakken op de benedenverdieping, met daarboven een opvallend volume onder een zinken dak met staande naad. De horizontaal gerekte vensters dragen bij tot een subtiële openheid naar buiten waarbij de privacy voorop staat, en steunen tevens het thema van de spreiding van het bouwwerk over het terrein.

Opvallend ook is het glazen dak boven de keuken, waarlangs het zuidelijke licht toegang krijgt tot de woning, iets wat zeker voor een functie op het noorden een waardevolle extra energiebron vormt.

Deze woning, waarvoor gezocht werd naar een minimalistische vorm, spreidt zich uiteindelijk royaal uit over het terrein.

Door de manier waarop ze bescherming zoekt haalt ze stukjes buitenhuisruimtes naar binnen, waardoor ze toch een flinke omvang krijgt.

De gevelafwerking in licht gekleurd pleisterwerk sluit

